

Lausuntoyhteenveto

16.6.2022

VN/724/2022
VN/724/2022-YM-54

Luonnos hallituksen esityksestä eduskunnalle laiksi asumisneuvonnan tuesta vuosina 2023–2027

Luonnos hallituksen esitykseksi laiksi asumisneuvonnan tuesta vuosina 2023–2027 oli lausunnolla 3.5.2022–31.5.2022. Lausuntoja pyydettiin 180 yhteisöltä, joista 43 vastasi pyyntöön. 3 vastannutta ilmoitti, että ei anna lausuntoa. Lisäksi saatiin lausunto 3 muulta taholta. Lausuntoja saatiin siten yhteensä 43.

Lausunnonantajat pitivät tärkeinä lakiluonnoksen tavoitteita eli asumisneuvonnan saatavuuden parantamista ja laajentamista eri asukasryhmille. Lisäystä resursseihin pidettiin hyvänä askeleena erityisten asukasryhmien tarpeisiin vastaamisessa ja asumisneuvonnan kohderyhmän laajentamisessa. Osa lausunnonantajista oli sitä mieltä, että asumisneuvonnan järjestämisvastuu tulisi säätää joko kunnille tai hyvinvointialueille, jotta neuvonta ja sen rahoitus saadaan vakiinnutettua. Useat kunnat totesivat, että esitetty valtionavustus olisi tarvittava lisäresurssi, jonka avulla asumisneuvontaa saataisiin laajennettua ja kehitettyä nykyisestä. Esitetty avustus ei lausunnonantajien mukaan kuitenkaan turvaisi asumisneuvonnan saatavuutta yhdenvertaisesti eri kunnissa ja lain vaikutukset riippuvat yksittäisten kuntien päätöksistä.

Useat lausunnonantajat olivat epäileviä sen suhteen, toteutuvatko lain tavoitteet käytännössä ehdotetulla valtionavustuksella, koska konkreettiset toimet tavoitteiden toteuttamiseksi jäävät esitysluonnoksessa epäselviksi. Ongelmallisena pidettiin erityisesti sitä, että asumisneuvonnan ja hyvinvointialueelle siirtyvän asumissosiaalisen työn keskinäinen suhde jää avoimeksi. Myös järjestöjen tuottaman asumisen neuvonnan ja ohjauksen tuleva rahoitus ja rooli suhteessa kuntiin herättivät huolta. Esitetyllä asumisneuvontaan myönnettävällä valtionavustuksella ei pystytä varmistamaan nykyisten neuvontapalvelujen jatkoa tulevaisuudessa. Tiivistä yhteistyötä hyvinvointialueen sosiaali- ja terveydenhuollon toimijoiden, kunnan ja järjestöjen palvelutuotannon välillä pidettiin toimivan asumisneuvonnan edellytyksenä. Moni lausunnonantaja näki välttämättömänä myös sen, että esitetyn lain vaikutusten ja asumisneuvonnan seuranta käynnistyy koordinoitusti heti lain voimassaolon alkaessa.

Asumisneuvonnan laajentaminen ja saatavuuden parantaminen

Lausunnoissa kannatettiin asumisneuvonnan laajentamista valtion tukeman asuntokannan ulkopuolelle ja kaikkiin asukasryhmiin asunnon hallintaperusteesta riippumatta sekä neuvonnan suuntaamista erityisten asukasryhmien tarpeisiin. Samalla todettiin kuitenkin laajentamisen lisäävän resursien tarvetta, eikä neuvonnan laajentaminen välttämättä johtaisi sen parempaan saavutettavuuteen. Osa lausunnonantajista oli sitä mieltä, ettei riittävä laajentaminen ole käytännössä realistista vain valtionavustuksen turvin. Useat lausunnonantajat toivat esille riittävän tiedottamisen tarpeen, jotta uudet asukasryhmät käytännössä löytävät tarvitsemansa neuvonnan piiriin.

Oikeusministeriön lausunnossa todetaan, että esitys parantaisi asumisneuvonnan yhdenvertaista saatavuutta ainakin eri asukasryhmien (vuokra-asujat, omistusasujat) välillä. Oikeusministeriö totesi, että esityksessä ei kuitenkaan kuvata, miten asumisneuvonnan yhdenvertainen saavutettavuus eri väestöryhmien (muun muassa ikäryhmät, eri alkuperää olevat henkilöt, kieliryhmät, vammaiset henkilöt, eri vähemmistöryhmät) välillä parantuisi. Esityksessä tulisi sen vuoksi tarkemmin arvioida yhdenvertaisuusvaikutukset ja ottaa huomioon mahdollinen positiivinen erityiskohtelu ja sen vaikuttavuus eri väestöryhmissä.

Lausunnoissa maahanmuuttajien erityistarpeiden puutteellinen arviointi sai kritiikkiä. Sininauhasäätiö ja Moniheli ry katsoivat, että tulkkauskustannusten korvaaminen avustuksella tulisi turvata siten, etteivät kustannukset jää palveluntuottajan vastattaviksi. Lausunnonantajat painottivat, että vieraskielisen väestönsuuden kasvaessa on huolehdittava siitä, että palvelua ja neuvontaa on saatavilla eri kielillä. Neuvonnan järjestämisessä tulee huomioida palvelun niin monikanavainen, erikielinen kuin alueellinenkin yhdenvertainen saavutettavuus eri väestöryhmien ja asiakkaiden kesken. Yhdenvertaisuusvaltuutettu toivoi tarkempaa arviota myös siitä, miten asumisneuvontaa toteutetaan siten, että erilaisiin väestöryhmiin tai heikommassa asemassa oleviin ei kohdistu palvelurakenteista johtuvia aukkoja, palveluohjauksen puutetta tai tietokatkoja.

Kuntien lausunnoissa resurssien lisäämisen nähtiin olevan sopiva keino parantaa erityisille asukasryhmille kohdistuvaa asumisneuvontaa. Vantaan kaupunki katsoi, että myös järjestöjen rooli olisi turvattava, sillä erityisille asukasryhmille kohdennettua asumisneuvontaa toteutetaan juuri järjestöjen kanssa. KOVA ry:n ja Y-säätiön mukaan kunnat voisivat hankkia ostopalveluina eri asukasryhmille kohdennettua asumisneuvontaa sellaisilta toimijoilta, jotka ovat tuottaneet asumisneuvontaa vakiintuneesti. Rahoituksen jatkuvuus nähdään kuitenkin epävarmana, kun esityksen mukainen laki olisi määräaikainen ja STEA:n myöntämät avustukset rahoitetaan rahapeliutuotoilla, joiden tilanne on muuttumassa.

Asumisneuvonnan järjestäminen ja rahoitus

Osa lausunnonantajista kannatti asumisneuvonnan tuottamista kokonaan verovaroin. KOVA ry totesi, että kuntien halukkuus tarjota asumisneuvontaa esityksen tarkoittamalla tavalla on epävarmaa. Joidenkin lausunnonantajien mielestä asumisneuvonnan rahoitus olisi pidettävä jatkossakin kaikkien toimijoiden saatavilla. Myös Jyväskylän ja Espoon kaupungit peräänkuuluttivat kolmannen sektorin ja järjestöjen rahoituspohjan varmistamista. Osa lausunnonantajista kuitenkin katsoi, että esitetty malli turvaa yksityisten toimijoiden ja järjestöjen tuottaman asumisneuvonnan jatkuvuuden hyvin.

STEA:n näkemyksen mukaan useista eri rahoituslähteistä ja eri toimijoiden toimesta tuotettava asumisneuvonta aiheuttaa riskin eri rahoitusten päällekkäisyydestä ja julkisten varojen käytön tehottomuudesta. Valtiovarainministeriö (VM) piti korvattavien kustannusten osuutta liian korkeana ja toivoi sen osalta esitykseen tarkempia perusteluja. VM totesi, että epäselvää on, miksi asumisneuvonta ei siitä syntyvistä säästöistä ja muista hyödyistä huolimatta ole vakiintunut. VM ei usko, että korkea avustusprosentti olisi omiaan vakiinnuttamaan asumisneuvontatoimintaa, vaan lisäisi itsessään kannattavan toiminnan riippuvuutta valtionavustustoiminnasta.

Kuntaliiton mukaan esitetty valtionavustusmalli sopii paremmin suurille kaupungeille, ja se pitää tärkeänä, että asumisneuvonta säilyisi kunnan koordinoimana lähipalveluna. Espoon kaupunki esitti huolen siitä, että esitetty avustusmalli heikentää asumisneuvonnan saatavuutta ja voisi romuttaa nykyisen järjestelmän. Ongelmana on se, että isossa kunnassa ei ole mahdollista eikä järkevää tarjota kaikille kunnan järjestämää asumisneuvontaa. Esitettyssä valtionavustusmallissa olisi kuitenkin myös etuja. Lahdessa saatujen kokemusten perusteella kynnyksensä asumisneuvonnan hakemiselle on alhaisempi, kun asumisneuvontaa tarjotaan yleisenä kuntalaisille tarkoitettuna palveluna.

Kunnat pitivät resurssien lisäämistä ja tuen antamista tervetulleena. Osa kunnista aikoo järjestää asumisneuvontaa jatkossa itse. Osa taas jatkaa asumisneuvontaa ostopalveluna, koska asuntotoimessa ei ole riittäviä resursseja tuottaa asumisneuvontaa. Kuopion kaupungin asuntotoimen mukaan mallista aiheutuva vuosittainen avustuksen haku ja palveluidentarjoajien kilpailutus vievät resursseja. Lisäksi henkilöstön sitouttaminen vaikeutuu ja asumisneuvontatyön jatkuvuus on epävarmaa. Rahoitus tulisi tästä syystä varmistua useammalle vuodelle kerrallaan. Suomen opiskelija-asunnot SOA ry nosti esille tietosuojakysymykset ja toivoi selvitettäväksi, miten asumisneuvonta voisi tietosuoja-estämättä tavoittaa ne, jotka voisivat tarvita asumisneuvontapalveluita, mutteivat ole asumisneuvonnan piirissä vuokranantajansa kautta.

KOVA ry, Y-säätiö ja Settlementtiasunnot Oy pitivät kuntien keskeistä roolia ongelmallisena. Huomiota pitäisi kiinnittää kyseisten yhteisöjen tarjoamiin asumisneuvontapalveluihin ja niiden mahdollisuuteen saada rahoitusta ja toteuttaa ylikunnallista asumisneuvontaa. Kuluttajaliitto arvioi, että esitetty avustusmalli voi jonkin verran vähentää tarvetta heidän tarjoamalleen oikeudelliselle asumisneuvonnalle. STEA esitti lausunnossaan, että olisi tarpeen määritellä asumisneuvonta laissa siten,

että voidaan erottaa viranomaisten vastuulla oleva julkinen palvelu järjestölähtöisestä ja valtionavustuksin rahoitettavasta toiminnasta.

Hyvinvointialueiden rooli asumisneuvonnassa

Useat lausunnonantajat, erityisesti kunnat, olivat sitä mieltä, että asumisneuvonnan tuki pitäisi kohdentaa hyvinvointialueille eikä kunnille. Tampereen kaupunki totesi lausunnossaan, että asumisneuvonta ja asumissosiaalinen työ ovat jakamattomia ja toisistaan riippuvaisia. Espoon kaupunki katsoi, että esitetty avustusmalli voisi jopa heikentää Espoossa asumisneuvonnan saatavuutta, kun nykyinen sosiaalitoimen järjestämä asumisneuvonta, jossa on kolme Espoon seitsemästä asumisneuvonnojasta, päättyy hyvinvointialueelle siirtymisen yhteydessä. Ajankohta asumisneuvonnan lakisäätämiseksi on haasteellinen juuri hyvinvointialueiden aloittamisen vuoksi. Helsingin kaupungin mukaan asumisneuvonnan rahoituksen tulisi kohdistua sosiaali- ja terveystalouden järjestäjille eli Helsingin kaupungille ja hyvinvointialueille. Rahoituksen tulisi olla erillisrahoitusta, ei osa valtion yleiskatteellista rahoitusta. Porin kaupungin lausunnossa todettiin, että asumisneuvonnan työntekijät ovat useimmiten sosiaalityöntekijöitä tai sosiaaliohjaajia, ja monet asumisneuvontaan olennaisesti liittyvät toiminnot ovat siirtymässä kunnilta hyvinvointialueille. Riittävät resurssit tulee varmistaa, jotta asumisneuvonta saadaan koordinoitua uudessa tilanteessa. KUUMA-kunnat korostivat sosiaalihuollon ammattiosaamisen ja siihen liittyvien tukipalvelujen merkitystä. Asumisneuvonnan työntekijöiden pääsy erilaisiin asiakastietojärjestelmiin tulee varmistaa. Osassa lausunnoista nähdään, että asumisneuvonta tulee kohdentaa vaikeammassa asemassa olevien asukkaille, joilla todennäköisesti on myös muiden sosiaali- ja terveystalouden palvelujen tarvetta.

Lausunnonantajat tunnistavat asumisneuvonnan kytkeytymisen laajasti eri perus- ja sosiaalipalveluihin ja esimerkiksi talousneuvontaan. Monissa lausunnon antaneissa kunnissa asumisneuvonta sijoittuu kokonaan tai osaksi aikuissosiaalityöhön, minkä vuoksi olisi arvioitava edelleen sitä, olisiko asumisneuvonnan lakisäätämisen kuntien sijaan hyvinvointialueille tarkoituksenmukaisempaa. Tampereen kaupungin mukaan sosiaalityössä tulisi edelleen vahvistaa asumissosiaalista työtä, koska asumiseen liittyvät haasteet leimaavat aikuissosiaalityön asiakkaiden tuen tarpeita. Kunnallisen asumisneuvonnan roolia suhteessa hyvinvointialueiden toimialaan tulisi siten selkiyttää. Terveystalouden ja hyvinvoinnin laitoksen (THL) lausunnossa toivotaan erityisesti asumisneuvontatoimijoiden yhteistyötä, jotta kunnissa saadaan rakennettua hyvinvointialueiden, järjestöjen ja yksityisten toimijoiden kesken parhaat mahdolliset asumisneuvontaratkaisut. Yhdenvertaisuusvaltuutettu totesi, että sen saamisessa yhteydenotoissa näkyy jo tällä hetkellä erityisesti sosiaalitoimen ja asuntotoimen keskinäisen yhteistyön puute heikossa asemassa olevien asiakkaiden kohdalla.

Sosiaali- ja terveysministeriö (STM) huomautti, ettei hyvinvointialuetta voida sisällyttää säännöksen luetteloon tahona, jolta kunta voisi hankkia ostopalveluita. Myös valtiovarainministeriö totesi, että kysymystä asumisneuvontatoiminnan luonteesta ja sen sijoittumisesta yhtäältä kuntien ja toisaalta hyvinvointialueiden toimialan piiriin tulisi kuvata ja arvioida hallituksen esityksessä tarkemmin. STM ehdotti, että ehdotetun lain 5 §:ään tai sen perusteluteksteihin lisättäisiin asumisneuvontaan liittyvä yhteistyövelvoite tai kannuste kunnille suhteessa sosiaalihuollossa tehtävään asumissosiaaliseen työhön ja asumista tukeviin palveluihin. Tampereen kaupungin ensisijaisena pyrkimyksenä olisi vakiinnuttaa kaupungin ja hyvinvointialueen kumppanuusmalli asumisneuvonnan järjestämisessä.

Asumisneuvonnan tuen kohdistuminen

Isännöintiliitto huomautti, että asumisen itsenäiseen järjestämiseen ja asumisen turvaamiseen tulee tarjota nimenomaan asunnottomuutta ennaltaehkäisevää apua. Sininauhasäätiön lausunnossa kuitenkin ehdotetaan, että neuvontaa tulisi tarjota myös asuntoa etsiville asunnottomille. SOA ry:n mielestä asumisneuvonta tulisi ulottaa myös muuttotilanteisiin ja asunnon löytämiseen. Asumisneuvontaa tarjoavan vuokranantajan näkökulmasta tulisi säilyttää ennaltaehkäisevä yhteydenpito asukkaan kanssa. Tähän ei välttämättä pystytä, jos asumisneuvonta etäänny kunnan tarjoamaksi palveluksi.

Useimmissa lausunnoissa nähtiin tarpeellisena, että valtionavustusta annetaan jo olemassa olevan asumisneuvonnan tukemiseen eikä vain laajentamiseen tai kehittämiseen. VM piti kyseistä säännöstä liian tulkinnanvaraisena. Käytännössä olemassa olevaa ja uutta asumisneuvontaa voisi olla vaikeaa erottaa toisistaan. KOVA ry:n mukaan pienituloiset ja vähävaraiset ARA-asukkaat maksavat asumisneuvonnan asumiskustannuksissaan, jos valtionavustusta ei voi saada jo olemassa olevaan asumisneuvontaan. Vaarana pidetään myös, että osa jo vakiintuneista asumisneuvonnan palveluista, joihin on aikaisemmin saatu valtionavustusta, loppuu. Nuorisotasuntoliitto ry (NAL) ehdotti hankintalain oikean soveltamisen turvaamiseksi, että lakiesityksessä tai sen perusteluissa otettaisiin kantaa siihen, onko asumisneuvonta hankintalain 107 § tarkoittama sosiaali- ja terveystalouden palvelu tai muu erityinen palvelu.

Valtiovarainministeriö pitää perusteltuna sitä, ettei avustusta myönnetä olemassa olevan asumisneuvonnan tukemiseen, koska se ei toisi lisäarvoa nykytilanteeseen nähden, eikä vastaisi lain tarkoitusta uuden toiminnan kehittämisestä. Lisäksi valtiovarainministeriö viittasi asumisneuvonnasta syntyviin säästöihin, jotka hyödyttävät eri toimijoita jo nykytilanteessa. Työ- ja elinkeinoministeriö totesi, että olemassa olevan toiminnan perusrahoituksen vahvistaminen saattaisi heikentää asumisneuvonnan juurtumista ja vahvistaa määräaikaista hankemuotoista toimintaa. Asumisneuvonnassa tulisi keskittyä toiminnan sisällölliseen kehittämiseen sekä erityisesti uusien asiakasryhmien tavoittamiseen. Sosiaali- ja terveysministeriö ehdotti lakiin erillistä määrittelysäännöstä asumisneuvonnasta. NAL ehdotti, että hyväksyttäviä kustannuksia koskevassa 4 §:ssä käytettäisiin johdonmukaisesti termiä neuvonta eikä ohjaus.

Asumisneuvonnan lakisääteistäminen

Valtionvarainministeriö piti perusteltuna esitysluonnoksen lähtökohtaa, että asumisneuvonnan kehittämistä ja vakiinnuttamista jatkettaisiin avustusten tukemana ilman asumisneuvontatoiminnan säätämistä kuntien tai hyvinvointialueiden lakisääteiseksi tehtäväksi. Valtionavustusmalli on VM:n mukaan kuitenkin ongelmallinen, jos se johtaa siihen, että yksityisen vuokranantajan rahoittama, taloudellisesti kannattava asumisneuvonta siirtyy jatkossa tosiasiallisesti valtion rahoitettavaksi. KUUMA-kunnat painottivat, että avustus ei saa olla välivaihe asumisneuvonnan lakisääteistämiseksi kuntien tehtäväksi. Vantaan kaupungin mukaan yleiselle asumisneuvonnalle ei ole niin suurta tarvetta kuin esityksessä kuvataan, vaan valtaosa asumisneuvonnasta sisältyy hyvinvointialueiden tehtäviin heikommassa asemassa oleville ja erityisryhmille.

Osa lausunnonantajista kannatti nimenomaan asumisneuvonnan lakisääteistämistä ja sitä kautta valtion rahoituksen turvaamista. Kansaneläkelaitoksen lausunnossa todettiin ongelmalliseksi, etteivät kaikki kunnat tarjoaisi asumisneuvontaa myöskään esitetyn valtionavustusmallin myötä. Myös Vuokralaiset VKL ry:n mielestä asumisneuvonnan tulisi olla maanlaajuista. Suomen Vuokranantajat ry ja Vantaan kaupunki katsoivat, että neuvonnan tarpeeseen voitaisiin vastata myös lisäämällä kaikkien saatavilla olevaa julkista tietoa tai tarjoamalla valtakunnallista puhelinneuvontaa. Lisäksi matalan kynnyksen, markkinoinnin ja digitaalisuuden roolia korostetaan nuorille suunnatussa asumisneuvonnassa.

Kunnille suunnatulla valtionavustuksella tai lakisääteistämällä olisi mahdollisesti vaikutuksia tällä hetkellä asumisneuvontaa tarjoaviin kolmannen sektorin toimijoihin. Sininauhasäätiö toi esiin sen, että vaikka esitetty valtionavustus ei poistaisi järjestöiltä mahdollisuutta hakea valtionavustusta asumisneuvontatoimintaan, on epäselvää, miten asumisen neuvontaa voisi järjestää, jos kunnan järjestämänä tai kilpailuttamana joku taho tuottaisi samankaltaista palvelua. Yleishyödylliset yhteisöt näkivät perusteltuna sen, että myös niiden olisi mahdollista hakea esitettyä valtionavustusta. Y-säätiö ja Settlementiasunnot Oy pitivät samalla tärkeänä myös asumisneuvonnan lakisääteistämistä.

Julkinen hallintotehtävä

Oikeusministeriö totesi lausunnossaan, että asumisneuvonnassa on julkisen hallintotehtävän piirteitä. Itse toiminnan sisältö eli asumisneuvonta tulisi tätä arvioitaessa katsoa perustuslain 124 §:n kannalta merkityksellisemmäksi kuin se, ettei asumisneuvontaa säädettäisi nimenomaisesti minkään tahon lakisääteiseksi tehtäväksi. Yhdenvertaisuusvaltuutettu nosti esiin hyvän hallinnon periaatteiden noudattamisen viranomaistoiminnassa, myös asumisneuvonnassa. Tampereen kaupunki huomautti, että asumisneuvonta on lähellä esimerkiksi sosiaalipalveluissa annettua sosiaaliohjausta, jonka voidaan katsoa olevan luonteeltaan tosiasiallista hallintotoimintaa. Julkista hallintotehtävää koskevan arvioinnin vuoksi OM kannatti eduskunnan perustuslakivaliokunnan kannanoton pyytämistä hallituksen esityksestä.

Esityksen suhde valtionavustuslakiin ja EU-valtiontukisääntelyyn

Valtiovarainministeriö katsoi, että erillislain säätäminen asumisneuvonnasta ei ole tarpeen, vaan avustuksesta voitaisiin säätää valtionavustuslain nojalla annettavassa asetuksessa. Oikeusministeriö puolestaan totesi lausunnossaan, että valtionavustuslaissa on jo sääntelyä muutoksenhausta. Esitysluonnoksen perusteluissa ei ole tuotu esille, miksi laissa pitäisi olla päällekkäinen muutoksenhakusääntely valtionavustuslain kanssa. STEA taas piti selkeyden vuoksi hyvänä, että laissa on erikseen säädetty muutoksenhausta.

Valtionvarainministeriön mukaan esityksessä pitäisi kuvata tarkemmin, miten kuntien muilta toimijoilta hankkimia asumisneuvontapalveluita tulisi tulkita suhteessa EU-oikeuden valtiontukisääntelyyn sekä kuntalain ja hyvinvointialuelain säännöksiin kilpailutilanteesta markkinoilla. Kilpailu- ja kuluttajavirasto (KKV) totesi lausunnossaan, että olisi tärkeä määritellä asumisneuvontapalvelun luonne jatkovalmistelussa eli se, onko asumisneuvonta luonteeltaan taloudellista vai muuta kuin taloudellista

toimintaa. Mikäli kyse olisi taloudellisesta toiminnasta, tulisi sovellettavaksi EU:n valtiotukisääntely ja kilpailulain kilpailuneutraalisääntely. Näin ollen pitäisi varmistaa, etteivät julkiset toimijat nauttisi kilpailutuksissa sellaisista eduista, joita yksityiset toimijat eivät voisi saada. KKV ehdotti lisäksi tarkempaa tarkastelua esityksen vaikutuksista markkinoihin ja yritystoimintaan.

Lain voimassaolo ja vaikutusten seuranta

Suurin osa lausunnonantajista piti perusteltuna esityksen mukaista määräaikaista lakia lain vaikutusten ja jatkotoimien arvioimiseksi. Isännöintiliitto huomautti, ettei viiden vuoden voimassaoloaika välttämättä ole riittävä, jos kunnissa herätään hakemaan avustusta vasta vaiheittain. Lausunnonantajat korostivat tilastoinnin, tietojen keräämisen sekä vaikuttavuuden arvioinnin tärkeyttä jo lain voimassaoloaikana. Rauman kaupunki kuitenkin totesi, ettei kunnassa tällä hetkellä ole toimivaa digitaalista järjestelmää, jolla asumisneuvonnan vaikuttavuuden arviointi ja palvelun tilastointi olisi mahdollista.

Oikeusministeriö piti perusteltuna, että valtionapuviranomaisen tiedonsaantioikeutta ja avustuksen saajan tiedonantovelvoitetta tarkennetaan, mikä on edellytys myös asiasta tarkemmin säätämiseksi valtioneuvoston asetuksella. THL:n mukaan asumisneuvontatyön ohella tulisi kehittää työkaluja ja malleja tuen tarpeen arviointiin, mittaamiseen ja valtakunnallisen tietopohjan kokoamiseen. STM ehdotti, että mikäli seuranta ja arviointi ulottuvat myös hyvinvointialueiden toimintaan, tehtäisiin arviointia yhteistyössä sosiaali- ja terveysministeriön kanssa.

Yhteisöt, joille lausuntopyyntö lähetettiin (lihavoituna vastanneet)

1. Akaa
2. Alajärvi
3. Alavus
4. Asikkala
5. Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus ARA
6. Aura
- 7. Espoo**
- 8. Etelä-Karjalan hyvinvointialue**
9. Etelä-Pohjanmaan hyvinvointialue
10. Etelä-Savon hyvinvointialue
11. Etelä-Suomen oikeusapu- ja edunvalvontapiiri
12. Forssa
13. Hailuoto
14. Hamina
15. Hankasalmi
16. Heinola
17. Helsingin kaupungin asunnot Oy
- 18. Helsinki**
19. Hollola
20. Huittinen
21. Hyvinkää
22. Ii
23. Iisalmi
24. Iitti
25. Ikaalinen
26. Imatra
- 27. Isännöintiliitto**
28. Itä-Suomen oikeusapu- ja edunvalvontapiiri
- 29. Joensuu**
- 30. Jyväskylä**
31. Jämsä
32. Järvenpää
33. Kaakkois-Suomen oikeusapu- ja edunvalvontapiiri
34. Kaarina
35. Kainuun hyvinvointialue
36. Kalajoki
37. Kangasala
38. Kankaanpää
39. Kannus
40. Kanta-Hämeen hyvinvointialue
41. Kauhajoki
42. Kauhava
43. Kauniainen
- 44. Kela**
45. Kemi
46. Kemijärvi
47. Kempele
48. Kerava
49. Keski-Pohjanmaan hyvinvointialue
50. Keski-Suomen hyvinvointialue
- 51. Keski-Uudenmaan hyvinvointialue**
52. Keuruu
- 53. Kiinteistöliitto**
- 54. Kilpailu- ja kuluttajavirasto**
55. Kirkkonummi
56. Kitee
57. Kojamo Oyj
58. Kokemäki

59. KOVA ry

60. Kriminaalihuollon tukisäätiö

61. Kristiinankaupunki

62. Kuluttajaliitto**63. Kuntaliitto****64. Kuopio**

65. Kurikka

66. Kuusamo

67. Kymenlaakson hyvinvointialue

68. Kärkölä

69. Lahti

70. Laitila

71. Lapin hyvinvointialue

72. Lapinlahti

73. Lapua

74. Laukaa

75. Lempäälä

76. Leppävirta

77. Lieksa

78. Lieto

79. Liminka

80. Lohja

81. Loimaa (ei lausuntoa)

82. Lounais-Suomen oikeusapu- ja edunvalvontapiiri

83. Loviisa

84. Lumijoki

85. Länsi- ja Sisä-Suomen oikeusapu- ja edunvalvontapiiri (ei lausuntoa)

86. Masku

87. Moniheli ry

88. Monik ry

89. Monika-Naiset liitto ry

90. Muhos

91. Muurame

92. Mynämäki

93. Mäntsälä

94. Mänttä-Vilppula

95. Mäntyharju

96. Nivala

97. Nokia

98. Nousiainen

99. Nuorisosasuntoliitto NAL ry

100. Nurmes

101. Nurmijärvi

102. Oikeusministeriö

103. Omakotiliitto

104. Opetus- ja kulttuuriministeriö

105. Orimattila

106. Orivesi

107. Oulainen

108. Oulu

109. Paimio

110. Parainen

111. Parkano

112. Petäjävesi

113. Pieksämäki

114. Pietarsaari

115. Pirkanmaan hyvinvointialue (ei lausuntoa)

116. Pirkkala

117. Pohjanmaan hyvinvointialue

118. Pohjois-Karjalan hyvinvointialue

119. Pohjois-Pohjanmaan hyvinvointialue

120. Pohjois-Savon hyvinvointialue
 121. Pohjois-Suomen oikeusapu- ja edunvalvontapiiri
122. Pori
 123. Pornainen
 124. Päijät-Hämeen hyvinvointialue
 125. Raahe
 126. Raasepori
 127. Raisio
128. Rauma
 129. Riihimäki
 130. Rikosseuraamuslaitos
 131. Rusko
 132. Saarijärvi
 133. Salo
 134. Sastamala
 135. Satakunnan hyvinvointialue
 136. Sato Oyj
 137. Sauvo
 138. Savonlinna
139. Setlementtiasunnot Oy
 140. Siilinjärvi
141. Sininauhasäätiö
 142. Sipoo
 143. Somero
144. Sosiaali- ja terveysjärjestöjen avustuskeskus STEA
145. Sosiaali- ja terveysministeriö
146. Suomen opiskelija-asunnot SOA ry
147. Suomen Pakolaisapu
 148. Suomen Punainen Risti
149. Suomen Vuokranantajat ry
 150. Suonenjoki
151. Takuusäätiö
152. Tampere
153. Terveysten ja hyvinvoinnin laitos THL
 154. Toivakka
 155. Tornio
156. Turku
 157. Tuusniemi
 158. Tuusula
 159. Tyrnävä
160. Työ- ja elinkeinoministeriö
161. Ulosottolaitos
 162. Uurainen
 163. Uusikaupunki
 164. Valkeakoski
165. Valtiovarainministeriö
166. Vantaa
 167. Vantaa-Keravan hyvinvointialue
 168. Varkaus
 169. Varsinais-Suomen hyvinvointialue
 170. Vesilahti
 171. Vihti
 172. Viitasaari
173. Vuokralaiset ry
174. Vva ry
175. Yhdenvertaisuusvaltuutettu
 176. Ylivieska
 177. Ylöjärvi
178. Y-Säätiö
 179. Ähtäri
 180. Äänekoski

Muut lausunnonantajat:

1. **KUUMA-seutu liikelaitos**
2. **Jyväskylän nuoriso- ja palveluasunnot JNP ry**
3. **Pääkaupunkiseudun Nuorisoasunnot ry**